

Sygn. akt II K 66/15

1 Ds. 1204/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Iwona Połczyńska

po rozpoznaniu dnia 17 września 2015 roku sprawy

P. K. (1)

syna D. i I. z domu O.,

urodzonego (...) we W.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20 lipca 2014 r w Ś. w woj. (...) działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego- funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Ś. D. K. (1) podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych, w ten sposób, iż używając niebezpiecznego przedmiotu w postaci rozbitej butelki ugodził go tym przedmiotem w lewe udo powodując obrażenia ciała w postaci rany ciętej o długości 15 cm i głębokości 1 cm, które naruszyło czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni 7,

tj. o czyn z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

II. w dniu 20 lipca 2014 roku w Ś. w woj. (...) działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego- funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Ś. D. K. (1) do zaniechania prawnej czynności zatrzymania, groził pozbawieniem życia,

tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

III. w dniu 20 lipca 2014 r w Ś. w woj. (...) działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, w celu zmuszenia funkcjonariusza publicznego- funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w Ś. P. K. (2) do zaniechania prawnej czynności zatrzymania, groził pozbawieniem życia,

tj. o czyn z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.;

I. oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 223 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego P. K. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt II i III części wstępnej wyroku, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku, tj. występków z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 224

§ 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku łączy wymierzone oskarżonemu w pkt od I do II części rozstrzygającej wyroku kary pozbawienia wolności i orzeka wobec niego karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku wykonanie orzeczonej w punkcie III części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. (1) kwoty 7.000 zł (siedmiu tysięcy złotych);

VII. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego P. K. (2) nawiązkę w kwocie 500 zł (pięciuset złotych);

VIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 20.07.2014 roku na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej do wykonania, zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 20 lipca 2014 roku;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2014 roku, około godz. 00.30, pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym funkcjonariusze Policji P. K. (2) i D. K. (1), udali się na polecenie dyżurnego w kierunku parkingu obok sklepu (...) przy ul. (...) w Ś.. Po obu stronach drogi stały tam dwie grupy mężczyzn, mężczyźni znajdujący się po prawej stronie (tj. oskarżony P. K. (1) i jego kolega D. D. (2)) krzyczeli i wymachiwali butelkami. Kiedy pokrzywdzony P. K. (2) przez otwartą szybę radiowozu zwrócił uwagę mężczyznom, aby się uspokoili, oskarżony użył wobec niego słów obelżywych. W odpowiedzi P. K. (2) poinformował, że wraz kolegą są funkcjonariuszami Policji. Policjanci wysiedli z samochodu i przystąpili do interwencji. Na widok podchodzących funkcjonariuszy oskarżony ruszył agresywnie w ich kierunku, wymachując butelką i grożąc im pozbawieniem życia. Krzyczał „zapier.... lę was”. Funkcjonariusze wytrącili P. K. (1) z rąk butelkę, która się rozbiła, a następnie przy użyciu chwytów obezwładniających położyli go na ziemi. Wówczas pokrzywdzony K. zajął się drugim uczestnikiem zdarzenia. Oskarżony leżący na brzuchu, wyrwał rękę i złapanym kawałkiem szkła ugodził funkcjonariusza D. K. (1) w prawe podudzie. Kiedy pokrzywdzony odskoczył mówiąc, „co robisz, jesteśmy z Policji” oskarżony wstał i wymachując kawałkiem szkła w stronę policjanta kierował do niego nadal groźby pozbawienia życia, używając przy tym słów obelżywych. Z powodu agresywnego zachowania oskarżonego D. K. (1) użył wobec niego miotacza gazu, obalił go na ziemię oraz wezwał na pomoc D. K. (2). Wezwano posiłki oraz karetkę pogotowia. Rana obficie krwawiła, konieczne było założenie opaski uciskowej a następnie udzielenie pomocy medycznej w szpitalu (założono 18 szwów).

Podczas zdarzenia oskarżony był nietrzeźwy, stwierdzono u niego 2,5 promila we krwi.

W wyniku przecięcia szkłem D. K. (1) doznał obrażenia w postaci otwartej rany kończyny dolnej dotyczącej skóry i tkanki podskórnej o długości około 15 cm i głębokości 10 mm, wymagającej zaopatrzenia chirurgicznego i powodującej znaczne ograniczenie zginania stawu kolanowego prawego.

Dowód:

- zeznania świadków – P. K. (2), k. 16-18, 132-132v., D. K. (1), k. 9-13, 66-67, P. B., k. 29-30, M. W., k. 31-32, 119-120, S. S., k. 131-131v., Z. K., k. 133-134, K. J., k. 144-144v., W. P., k. 145-146,

- karta porady, k. 15,

- sprawozdanie z badań zawartości alkoholu, k. 72,

- opinia sądowo-lekarska, k. 109-110,

- dokumentacja medyczna, k. 122-128,

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 34-36, 44-45, 51-53, 107-108, 206v.

Oskarżony P. K. (1), ur. (...) jest studentem i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie była dotychczas karany.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze, k. 34,206,

- karta karna, k. 168.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Na rozprawie głównej złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i wymierzenie mu za popełnione czyny - odpowiednio - za czyn I kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny II i III przy przyjęciu art. 91 § 1 k.k. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzenie kary łącznej roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, orzeczenie dozoru kuratora, obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego D. K. (1) w kwocie 7.000 zł oraz nawiązki na rzecz pokrzywdzonego P. K. (2) nawiązki w wysokości 500 zł. Wnioskowi nie sprzeciwili się Prokurator ani pokrzywdzeni.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego P. K. (1) w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzą żadnych wątpliwości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań wszystkich przesłuchanych w toku postępowania świadków, wyjaśnień oskarżonego oraz protokołu badania stanu trzeźwości, opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej i zgromadzonej dokumentacji medycznej. Dowody te jako spójne i logiczne Sąd uznał w całości za wiarygodne.

Zatem nie ulegało wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 223 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Dopuszczając się czynnej napaści na funkcjonariusza Policji podczas wykonywanej przez niego interwencji i powodując u niego obrażenia ciała na okres powyżej 7 dni przy użyciu niebezpiecznego przedmiotu oraz działając nadto na ulicy, publicznie, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przypisanego mu występkowi z art. 223 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Nadto grożąc pozbawieniem życia funkcjonariuszom przeprowadzającym interwencję w miejscu publicznym i w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności zatrzymania oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 223 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. Czyny te zostały popełnione podczas jednego zdarzenia oraz w identyczny sposób, a zatem zachodziły warunki do zastosowania art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów.

Mając zatem na uwadze fakt, że okoliczności sprawy nie budzą żadnych wątpliwości a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte wobec w/w mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości, Sąd przychylił się do wniosku oskarżonego złożonego w trybie art. 387 § 1 kpk.

Z uwagi na powyższe, za czyn I Sąd na podstawie art. 223 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu skazał oskarżonego na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta jest współmierna do stopnia winy oskarżonego i znacznej społecznej szkodliwości czynu, a nadto winna spełnić swój cel w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd uznał działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu, jego agresywną postawę podczas całego zdarzenia oraz poważne skutki zdrowotne dla pokrzywdzonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował postawę oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu, jego młody wiek oraz właściwości i warunki osobiste.

Za drugi i trzeci czyn, na podstawie art. 224 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu powyższa kara jako współmierna do rodzaju i okoliczności przedmiotowych przestępstwa oraz ich stopnia społecznej szkodliwości, spełni też wobec oskarżonego swój cel.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd uznał nagminność tego rodzaju przestępstw na terenie właściwości tut. Sądu, ich społeczną szkodliwość oraz znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą potraktowano postawę oskarżonego w toku procesu oraz jego młody wiek.

Wymierzając karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w pkt III części rozstrzygającej orzeczenia Sąd miał na uwadze bliski związek czasowy, podmiotowy i przedmiotowy wszystkich przypisanych przestępstw.

Zdaniem Sądu z uwagi na dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz jego właściwości i warunki osobiste zachodziły podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary na okres 3 lat próby. Należy podkreślić, że oskarżony jest osobą bardzo młodą, studiuje i w ocenie Sądu zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Kara wymierzona oskarżonemu z warunkowym zawieszeniem wykonania powinna być wystarczająca do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego. Wpływ wychowawczy orzeczonej wzmocni nadto dozór kuratora sądowego zgodnie z art. 73 § 2 k.k.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd przyjął, że w sytuacji oskarżonego korzystniejsze będzie zastosowanie przepisów kodeksu karnego obowiązujących w dacie popełnienia czynów, albowiem przepisy obecnie obowiązujące nie przewidują możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej roku.

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, przy uwzględnieniu powołanych wyżej okoliczności dotyczących wymiaru kary, a zwłaszcza poważnych i długotrwałych skutków zdrowotnych dla pokrzywdzonego Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w wysokości 7.000 zł.

Nadto zgodnie z art. 46 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu orzeczono od oskarżonego na rzecz drugiego z pokrzywdzonych 500 zł tytułem nawiązki. Orzeczenie obu w/w środków karnych było w niniejszej sprawie obligatoryjne zgodnie z przepisem art. 57a § 2 k.k.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 20 lipca 2014 roku.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego, który studiuje i pozostaje na utrzymaniu rodziców, w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych w całości.